

"Sedat Bey, niye ben seni o zaman tanımadım?.."

İktidar el değiştirdiği zaman:

"— Sedat Bey, sen bize 100 mebusa maloldun.,,

Sözü onun çalışma odasında söylenmiş.

Yine iktidarın el değiştirme sinde:

"— Sedat Bey, niye ben seni o zaman tanımadım.,,

Sözü yine onun odasında sarfedilmişti.

Bu söze karşı rahmetli hocamın cevabı:

"— Bakıyorum, hâlâ tanı-mıyorsunuz.,,

Olmuştu.

Ne yazık ki onu iktidar da, muhafet te takdirden âcizdi.

Daima böyle dar zaviyelerden görülür,

Basamaklardan, koltuklardan lâflar dinlerdi.

Yazık ki, bu yanlış görüşler, bu yanlış düşünceler onu mahkemeye götürmüş ve orada bırakmıştı.

★

18 sene kendisinden feyiz aldığı hocamı ben iyi tanır-dım. İnandığı bir şeyin çöküşü, onda tasavvur edilemiyecek derecede tahribat yapar, kendini yer bitirirdi.

Son defa mahkemede bir ara şöyle arkasına bakmıştı.

Arkada iki evlâdı, bizler ve onun için oraya gelenler vardı.

Yorgun gözleriyle bizlerden bir şeyler top'lamış, belli belirsiz bir tebessüm yüzünde, gözle-

rinde uçmuştu:

"Şükür yalnız değilim.,,

Hocamın içinden geçen buydu.

İnandığı yoldan onu döndürecek insan dünyaya gelmemişti.

Mülâyim, sessiz, az konuşan, herkese hürmet eden, tam bir İstanbul efendisi olan hocamın ahlâksızlık, yalancılık, riyakârlık önünde nasıl konuştuğunu, neler yapabileceğini, gözlerimle birkaç defa görmüştüm.

Bir kurşun, bir bomba, bir sel, bir yangın da insanda bu kadar tahribat yapabilirdi:

İyiye bir kadife kadar yumuşak olan o insan, kötüye bir çelik sivrisinden beter olurdu.

Zaten mahkemeye onun için düşmüştü. Yok oldu ama eğilmedi.

Bugün tam 3 yıl oldu.

Üç gün, üç saat, üç dakika gibi.

Hocamdan ayrırım.

Tesellimi elimdeki kaleimde arıyorum.

Nur içinde yatsın.

Tahsin ÖZTİN

